ជំពូកទី ២

២.   នីតិកម្ម និង បញ្ញត្តិ

២.១ ស្ថាប័នសំខាន់ៗ

គំរោងវារីអគ្គិសនីស្នើសុំ   គឺមានការត្រួតពិនិត្យលើការរៀបចំរចនាប្លង់វិស្វកម្មដោយផ្ទាល់ពីអជ្ញាធ័រអគ្គិសនីកម្ពុជា (EAC) និងក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និង ថាមពល (MIME) ។ យោងលើទីតាំងគំរោងស្ថិតនៅក្នុងខេត្តស្ទឹងត្រែង និងជាប់ទាក់ទិននឹងកិច្ចការពារ និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិដែលមាននៅក្នុងខេត្តនេះ   នោះស្ថាប័នសំខាន់ៗដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការសាងសង់ និងប្រតិបត្តិការគំរោង រួមមាន អាជ្ញាធ័រខេត្តស្ទឹងត្រែង, ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ (MAFF), និងក្រសួងបរិស្ថាន (MoE) ។ ពាក់ព័ន្ធនឹងការផ្លាស់ទី ឬការតាំងលំនៅដ្ឋានឡើងវិញរបស់ប្រជាជន ឬសហគមន៍រងផលប៉ះពាល់ នោះស្ថាប័នសំខាន់រួមមាន គណៈកម្មការអន្តរក្រសួងរៀបចំការតាំងលំនៅសារជាថ្មី (IRC) ដែលដឹកនាំដោយក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ (MEF), ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ (MLMUPC), ព្រមទាំងអាជ្ញាធ័រដែនដី ។ ទាក់ទិននឹងធនធានទឹកគឺក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម (MoWRAM) ដែលជាស្ថាប័នសំខាន់ យោងតាមច្បាប់គ្រប់គ្រងធនធានទឹក ។ ដោយគំរោងមានការវិនិយោគទ្រង់ទ្រាយធំ នោះក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ជាមួយគណៈកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា (CDC) ជាស្ថាប័នចំបងក្នុងកិច្ចការសំរេចលើគំរោងវិនិយោគទុនបែបនេះ ។

Draft

២.២ ដំណើរការវាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននៅកម្ពុជា

ច្បាប់ស្តីពីកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ និងអនុក្រឹត្យស្តីពីកិច្ចដំណើរការវាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ប្រើជាឧបករណ៍ផែនការបរិស្ថាន សំរាប់គំរោងអភិវឌ្ឍន៍នានា ដែលមាននៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដោយទាមទារថា “ការវាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ត្រូវអនុវត្តលើរាល់គំរោង និងសកម្មភាព របស់ឯកជន ឬ សាធារណៈ ហើយត្រូវបាន ពិនិត្យនិងវាយតំលៃដោយក្រសួងបរិស្ថាន មុនដាក់ជូនរាជរដ្ឋាភិបាលសំរេច” (មាត្រា ទី៦ នៃច្បាប់) ។ អនុក្រឹត្យស្តីអំពីកិច្ចដំណើរការវាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន មានការទាមទារថា ត្រូវដាក់ជូននូវរបាយការណ៍វាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ព្រមជាមួយនឹងរបាយការណ៍ការសិក្សាសមិទ្ធិលទ្ធភាព របស់គំរោងទៅក្រសួងបរិស្ថានដើម្បីពិនិត្យ និងអនុម័ត ។ ដំណើរការនេះបាននឹងកំពុងអនុវត្តតាមដោយគំរោងបច្ចុប្បន្ន ហើយម្ចាស់គំរោង “EVN/PECC1” ចាំបាច់ត្រូវដាក់ជូននូវរបាយការណ៍វាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ជាមួយនឹងរបាយការណ៍សិក្សាសមិទ្ធិលទ្ធភាព របស់គំរោងរោងចក្រវារីអគ្គិសនីសេសានក្រោមទី ២ ទៅអោយក្រសួងបរិស្ថាន ។

Draft

គំនូសបំព្រួញខាងក្រោមបង្ហាញពីដំណើរការវាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានសំរាប់គំរោងស្នើសុំ ដែលបាន អនុម័តដោយក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា (CDC) ។

កិច្ចដំណើរការ វ.ហ.ប សំរាប់គំរោងស្នើសុំ ដែលអនុម័តដោយរាជរដ្ឋាភិបាល ឬ ក.អ.ក

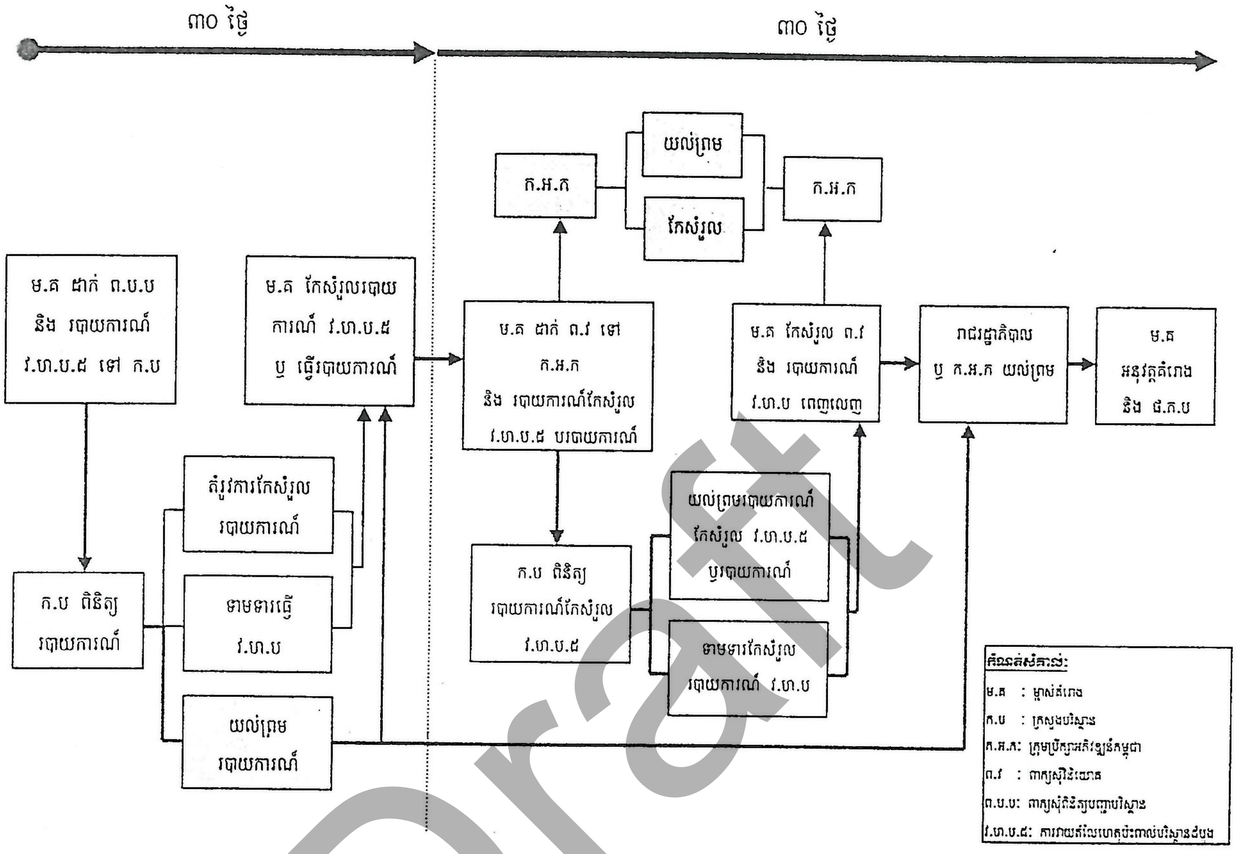

Draft

២.៣ នីតិកម្ម និង គោលការណ៍ណែនាំ

ច្បាប់សំខាន់ៗ អនុក្រឹត្យ និង គោលការណ៍ណែនាំ សំខាន់ៗមួយចំនួន ដែលប្រើប្រាស់ចំពោះគំរោងរោងចក្រវារីអគ្គិសនីសេសានក្រោម ២ មានដូចតទៅ:

ក) ច្បាប់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា, ១៩៩៣

ក្នុងផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចក្នុងជំពូកទី ៥ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញបានចែងថា:

-ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់រដ្ឋរួមមានដី ធនធានក្រោមដី ភ្នំ បាតសមុទ្រ ក្រោមបាតសមុទ្រ ឆក/ឆ្នេរ បរិយាកាស កោះ ទន្លេ ព្រែក ស្ទឹង/អូរ បឹង ព្រៃ ធនធានធម្មជាតិ មជ្ឈមណ្ឌលសេដ្ឋកិច្ច មូលដ្ឋានការពារជាតិ វចនាសម្ព័ន្ធផ្សេងៗ ទៀតចាត់ជាកម្មសិទ្ធរបស់រដ្ឋ តាមមាត្រាទី ៥៨។

-រដ្ឋាភិបាលត្រូវការពារបរិស្ថាន និង ថ្លឹងថ្លែងពីធនធានធម្មជាតិ និង គ្រប់គ្រងដោយមានផែនការត្រឹមត្រូវនៅលើដី ទឹក ខ្យល់ បរិយាកាស ភូគព្ភសាស្ត្រ ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី រ៉ែ ថាមពល ឥន្ទនៈ និង ឧស្ម័ន ថ្ម និង ខ្សាច់ ត្បូងថ្មមានតំលៃ ព្រៃឈើ និង អនុផលព្រៃឈើ សត្វព្រៃ ត្រី និង ធនធានក្នុងទឹក មាត្រាទី ៥៩។

-រដ្ឋាភិបាលជំរុញការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចនៅក្នុងគ្រប់ផ្នែកទាំងអស់ និង នៅតាមតំបន់ដាច់ស្រយាល ជាពិសេសកសិកម្ម សិប្បកម្ម ឧស្សាហកម្ម ដោយមានការយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះនយោបាយទឹក អគ្គិសនី ផ្លូវថ្នល់ មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូនផ្សេងៗ បច្ចេកវិទ្យាទំនើប និង ប្រព័ន្ធឥណទាន តាមមាត្រាទី ៦១។

ខ) ច្បាប់ស្តីពីកិច្ចការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ

ច្បាប់ស្តីពីកិច្ចការពារបរិស្ថាន និង ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវបានអនុម័តដោយរដ្ឋសភាជាតិ និង ប្រកាសឱ្យប្រើ ដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម ១២៩៦-៣៦។ ច្បាប់នេះបានអនុម័តនៅថ្ងៃទី ១៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៦ ។ ច្បាប់នេះមាន គោលបំណងដូចតទៅ:

- ការពារ និង លើកកំពស់គុណភាពបរិស្ថាន និង សុខភាពពលរដ្ឋ ដោយធ្វើការទប់ស្កាត់ ការកាត់បន្ថយ និង ការត្រួតពិនិត្យការបំពុល ។
- វាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានមុននឹងចេញសេចក្តីសំរេចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ចំពោះរាល់គំរោងដែលបានស្នើឡើង។
- ធានាឱ្យមានការអភិរក្ស ការអភិវឌ្ឍន៍ ការគ្រប់គ្រង និងការប្រើប្រាស់ដោយសមហេតុផល និងប្រកបដោយ និរន្តរភាព និង ភាពស្ថិតស្ថេរនូវធនធានធម្មជាតិនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។
- លើកទឹកចិត្ត និងផ្តល់លទ្ធភាពឱ្យសាធារណជនចូលរួមក្នុងកិច្ចការពារបរិស្ថាន និង ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ។
- បង្ក្រាបអំពើទាំងឡាយណាដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថាន ។

នៅក្រោមច្បាប់នេះ អ្នកអភិវឌ្ឍន៍ទាំងឡាយចាំបាច់ត្រូវរៀបចំរបាយការណ៍ វាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង (IEIA) ឬ របាយការណ៍វាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ (EIA) សំរាប់គំរោងអភិវឌ្ឍន៍ដែលស្នើសុំ ឬ ដែលមានស្រាប់ដូចមានរៀបរាប់នៅក្នុងមាត្រាដូចតទៅ:

- <u>មាត្រា៦</u> :

ការវាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានត្រូវអនុវត្តលើគំរោង និងសកម្មភាពរបស់ឯកជន ឬ សាធារណៈ ហើយត្រូវបានពិនិត្យ និងវាយតំលៃដោយក្រសួងបរិស្ថាន មុនដាក់ជូនរាជរដ្ឋាភិបាលសំរេច ។

- <u>មាត្រា៧</u> :

Draft

ចំពោះរាល់ពាក្យសុំធ្វើគំរោងវិនិយោគ និងរាល់គំរោងដែលរដ្ឋស្នើឡើង ត្រូវមានភ្ជាប់ជាមួយនឹង ការវាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង (IEIA)ឬ ការវាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ (EIA) ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៦នៃច្បាប់នេះ ។ ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវពិនិត្យ និងផ្តល់យោបល់លើ (IEIA) ឬ (EIA) ទៅអង្គការមានសមត្ថកិច្ចក្នុងរយៈពេលដូចបានកំណត់ក្នុងច្បាប់ស្តីពីវិនិយោគនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

- **មាត្រា៨** :

ធនធានធម្មជាតិនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដែលមានជាអាទិ៍ ដី ទឹក អាកាស ខ្យល់ ភូគព្ភសាស្ត្រ ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី រ៉ែ ថាមពល ប្រេងកាត និង ឧស្ម័ន ថ្មនិងខ្សាច់ ត្បូងថ្មមានតំលៃ ព្រៃឈើនិងអនុផលព្រៃឈើ ពពួកសត្វព្រៃ មច្ឆាជាតិ ធនធានជលផល ត្រូវបានអភិរក្ស អភិវឌ្ឍន៍ និងគ្រប់គ្រង ហើយប្រើប្រាស់ដោយសមហេតុផល និង ប្រកបដោយលក្ខណៈនិរន្តរភាព ។

គ/ព្រះរាជក្រឹត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រងតំបន់ការពារធម្មជាតិ

ព្រះរាជក្រឹត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រងតំបន់ការពារធម្មជាតិត្រូវបានអនុម័តដោយរដ្ឋសភាជាតិ ហើយបានដាក់អោយប្រើប្រាស់ ដោយព្រះរាជក្រឹត្យ/០១ ចុះខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ។

ព្រះរាជក្រឹត្យមានចែងដូចខាងក្រោមៈ

- **មាត្រា ១** : ការទទួលខុសត្រូវលើតំបន់ការពារធម្មជាតិ

រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានគ្រប់គ្រងបរិស្ថានទទួលខុសត្រូវ ក្នុងការដឹកនាំគ្រប់គ្រងធ្វើផែនការ និង អភិវឌ្ឍន៍ប្រព័ន្ធតំបន់ការពារធម្មជាតិរបស់ជាតិ រួមមានការការពារបរិស្ថាន ដី ព្រៃឈើ តំបន់ដីសើម និង តំបន់ឆ្នេរ។ រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានគ្រប់គ្រងបរិស្ថានមានសិទ្ធអំណាចបង្កើត និង ធ្វើជាប្រធានគណៈកម្មាធិការសមស្រប សំរាប់សំរបសំរួលអន្តរក្រសួងលើបន្ទាត់នយោបាយ និង បច្ចេកទេស។ ការគ្រប់គ្រង និង អភិបាលប្រព័ន្ធតំបន់ការពារធម្មជាតិរបស់ជាតិ ជាការទទួលខុសត្រូវរួមរបស់រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានគ្រប់គ្រងបរិស្ថាន ដោយសហការជាមួយស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចដទៃទៀត។

ប្រព័ន្ធនេះរួមបញ្ចូលរាល់ប្រភេទដែនបំរុងសំរាប់គោលដៅគ្រប់គ្រងដូចតទៅៈ

១- ឧទ្យានជាតិៈ ដែនធម្មជាតិ និង ទស្សនីយភាពដែលត្រូវការពារ ដើម្បីបំរើអោយវិទ្យាសាស្ត្រ ការអប់រំ និង ការកំសាន្ត។

២-ដែនជំរកសត្វព្រៃៈ ដែនធម្មជាតិដែលធានានូវលក្ខខណ្ឌធម្មជាតិ ចាំបាច់ក្នុងការការពារប្រភេទសត្វព្រៃ និង រុក្ខជាតិរបស់ជាតិសំខាន់ៗ និង សហគមន៍ធម្មជាតិ ឬ លក្ខណៈរូបសាស្ត្ររបស់បរិស្ថាន ជាទីដែលភារៈទាំងនេះត្រូវការជាពិសេសនូវអន្តរាគមន៍ពីមនុស្សសំរាប់ភាពស្ថិតស្ថេររបស់វា។

Draft

៣- **តំបន់ការពារទេសភាព:** តំបន់ដែលត្រូវថែទាំទេសភាពធម្មជាតិ និង ពាក់កណ្តាលធម្មជាតិសំខាន់ៗ សំរាប់រមណីយស្ថានដល់សាធារណៈជនក្នុងការសំរាកកំសាន្ត និង ធ្វើទេសចរណ៍។

៤- **តំបន់ដែលទទួលរងនូវការប្រើប្រាស់ច្រើនមុខ:** តំបន់ដែលផ្តល់នូវភាពស្ថិតស្ថេរលើប្រភពទឹក ព្រៃឈើ សត្វព្រៃ ត្រី វាលស្មៅ និងការកំសាន្តដោយតំរូវអោយមានការអភិវឌ្ឍន៍ អភិរក្សធម្មជាតិក្នុងគោលដៅចំបងនៃសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ច។

- <u>មាត្រា៣</u> : វិសោធនកម្ម

បណ្តាប្រព័ន្ធតំបន់ការពារធម្មជាតិ អាចនឹងកែប្រែពង្រីកបន្ថែមនៅពេលអនាគត ដោយផ្អែកលើពត៌មានវិទ្យាសាស្ត្រមូលដ្ឋាន ដែលទាក់ទងទៅនឹងអភិរក្សជីវសាស្ត្រ និង ការរក្សាអោយមានភាពស្ថិតស្ថេរ នៃទេសភាពនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ឃ) អនុក្រឹត្យ ស្តីពីកិច្ចដំណើរការវាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន

អនុក្រឹត្យលេខ ៧២ អនក្រ.បក ស្តីពីកិច្ចដំណើរការវាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន បានអនុម័តនៅថ្ងៃទី ១១ ខែ សីហា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ។ មាត្រាពាក់ព័ន្ធសំខាន់ៗរួមមានដូចខាងក្រោម:

- <u>មាត្រា១</u> : អនុក្រឹត្យនេះមានគោលបំណង :
  - កំណត់ការវាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន លើរាល់គំរោង និងសកម្មភាពរបស់ឯកជន ឬ សាធារណៈ ហើយត្រូវបានពិនិត្យ និងវាយតំលៃដោយក្រសួងបរិស្ថានមុននឹងដាក់ជូនរាជរដ្ឋាភិបាលសំរេច ។
  - កំណត់ប្រភេទ និងទំហំគំរោង សកម្មភាពដែលបានស្នើឡើង ព្រមទាំងសកម្មភាពដែលមានស្រាប់ និង កំពុងដំណើរការ ទាំងឯកជន ទាំងសាធារណៈ ដែលត្រូវវាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ។
  - បំផុសឱ្យមានការចូលរួមពីសាធារណជន ក្នុងកិច្ចដំណើរការវាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ព្រមទាំងទទួលយកមតិយោបល់មកធ្វើការពិចារណាក្នុងកិច្ចដំណើរការអនុម័តគំរោង ។
- <u>មាត្រា២</u> :

អនុក្រឹត្យនេះ មានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះគំរោងដែលស្នើឡើង ព្រមទាំងសកម្មភាពដែលមានស្រាប់ និង កំពុងដំណើរការ ដែលជាបុគ្គលឯកជន ជាក្រុមហ៊ុនឯកជន ជាក្រុមហ៊ុនចំរុះរដ្ឋ ឬជាក្រុមហ៊ុនរដ្ឋ ជាក្រសួង-ស្ថាប័នរដ្ឋ ដែលមានចែងនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនៃអនុក្រឹត្យនេះ លើកលែងតែគំរោងដែលមានលក្ខណៈពិសេស និងចាំបាច់បន្ទាន់ ដែលសំរេចដោយរាជរដ្ឋាភិបាល។

- <u>មាត្រា ៣</u> : ក្រសួងបរិស្ថានមានភារៈកិច្ច :

ក/- ពិនិត្យ និងវាយតំលៃលើ របាយការណ៍វាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន EIA ដោយសហការជាមួយ ក្រសួង-ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ។

Draft

ខ/- តាមដានឃ្លាំមើល និងចាត់វិធានការ អោយម្ចាស់គំរោងប្រតិបត្តិតាម ផែនការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានក្នុងដំណាក់កាលសាងសង់ ប្រតិបត្តិ និងបញ្ចប់គំរោង ដូចមានចែងក្នុងរបាយការណ៍វាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន ដែលបានអនុម័តរួច ។

- <u>**មាត្រា៨**</u> : ម្ចាស់គំរោងត្រូវដាក់ពាក្យសុំពិនិត្យរបាយការណ៍ វាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ និងរបាយការណ៍សិក្សាសមិទ្ធលទ្ធភាពទៅក្រសួងបរិស្ថាន ចំពោះគំរោងដែលអាចបង្កហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានធ្ងន់ធ្ងរ ដល់ធនធានធម្មជាតិ សេដ្ឋប្រព័ន្ធ សុខភាព និងសុខមាលភាពសាធារណៈ ។

- <u>**មាត្រា១៧**</u> : ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវពិនិត្យរបាយការណ៍ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៦ ព្រមទាំងចាត់បញ្ជូនយោបល់ និងសំណើទៅម្ចាស់គំរោង និងស្ថាប័នអនុម័តគំរោងក្នុងរយៈពេល ៣០ ថ្ងៃ គិតថ្ងៃធ្វើការ ចាប់ពីថ្ងៃដែលក្រសួងបានទទួលរបាយការណ៍សិក្សាលទ្ធភាព និង របាយការណ៍វាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ ពីម្ចាស់គំរោង។

- <u>**មាត្រា២០**</u> : មុនចាប់ដំណើរការអនុវត្តគំរោង ម្ចាស់គំរោងត្រូវទទួលយោបល់ឯកភាពពីក្រសួងបរិស្ថានលើរបាយការណ៍វាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានដំបូង ឬរបាយការណ៍វាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថានពេញលេញ ។

ង) អនុក្រឹត្យ ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក

អនុក្រឹត្យលេខ ២៧ អនក្រ.បក ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក បានអនុម័តនៅថ្ងៃទី ០៦ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ។ អនុក្រឹត្យនេះ មានគោលដៅកំណត់ការត្រួតពិនិត្យការបំពុលទឹក ដើម្បីទប់ស្កាត់ និង កាត់បន្ថយការបំពុលទឹកនៅតាម តំបន់ទឹក សាធារណៈ សំដៅធានាបានការការពារសុខភាពមនុស្ស និងការអភិរក្សជីវៈចំរុះ ។

អនុក្រឹត្យនេះមានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះរាល់ប្រភពបំពុល និងរាល់សកម្មភាពទាំងឡាយ ដែលបង្កឱ្យមានការបំពុល ទឹកនៅ តាមតំបន់ទឹកសាធារណៈ ។

អនុក្រឹត្យនេះមានរៀបចំតាមប្រភេទនៃការបំពុល, បទដ្ឋាននៃការបញ្ចេញចោល, បទដ្ឋានគុណភាពទឹកនៅតាមតំបន់នានា ។ ឧបសម្ព័ន្ធចំពោះអនុក្រឹត្យនេះផ្តល់នូវៈ

-ប្រភេទសារធាតុគ្រោះថ្នាក់

-បទដ្ឋាននៃការបញ្ចេញចោលសំរាប់ប្រភពបំពុលចេញពីទឹកកខ្វក់ចូលទៅក្នុងតំបន់ទឹកសាធារណៈ ឬ ទឹកស្អុយ

-ប្រភេទប្រភពបំពុលតំរូវអោយមានការអនុញ្ញាតិពីក្រសួងបរិស្ថាន មុននឹងបង្ហូរបញ្ចេញ ឬ ដឹកជញ្ជូនទឹកកខ្វក់របស់វា។

-បទដ្ឋានគុណភាពទឹកនៅក្នុងតំបន់សាធារណៈសំរាប់ការអភិរក្សជីវចំរុះ

-បទដ្ឋានគុណភាពទឹកនៅក្នុងតំបន់សាធារណៈសំរាប់ការពារសុខភាពសាធារណ។

ច) អនុក្រឹត្យ ស្ដីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង

អនុក្រឹត្យលេខ ៣៦ អនក្រ.បក ស្ដីពីការគ្រប់គ្រងសំណល់រឹង បានអនុម័តនៅថ្ងៃទី ២៧ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៩៩។ គោលបំណងរបស់អនុក្រឹត្យនេះគឺដើម្បីធ្វើនិយ័តកម្មការគ្រប់គ្រងកាកសំណល់តាមលក្ខណៈបច្ចេកទេសសមស្រប និង តាមវិធីសាស្ត្រសុវត្ថិភាព ដើម្បីធានាបានពីការការពារសុខភាពមនុស្ស និង ការអភិរក្សជីវចំរុះ។

អនុក្រឹត្យនេះមានវិសាលភាពអនុវត្ត ចំពោះរាល់សកម្មភាពបោះចោល ទុកដាក់ ស្តុក ប្រមូល ដឹកជញ្ជូន កែច្នៃ និងបញ្ចេញចោលសំរាម និងសំណល់ប្រកបដោយគ្រោះថ្នាក់ ។

ឆ) ច្បាប់ភូមិបាល

ច្បាប់ភូមិបាលនេះត្រូវបានរដ្ឋសភានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អនុម័តនៅថ្ងៃទី ២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០១។ មាត្រាទាក់ទងសំខាន់ៗមានដូចខាងក្រោម:

- **<u>មាត្រា៣</u>** : ជនគ្រប់រូបត្រូវគោរពទ្រព្យសម្បត្តិរបស់រដ្ឋ និងកម្មសិទ្ធិឯកជនស្របច្បាប់លើអចលនវត្ថុ។

ការគ្រប់ គ្រងផ្នែករដ្ឋបាលសុរិយោដី លើអចលនវត្ថុដែលជាទ្រព្យសម្បតិរបស់រដ្ឋ និង ការចេញប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិលើអចលនវត្ថុទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគររូបនីយកម្ម និងសំណង់ ។ បទបញ្ញា និងនិតិវិធី នៃការគ្រប់គ្រងអចលនវត្ថុដែលជាទ្រព្យសម្បតិរបស់រដ្ឋ នឹង ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

- **<u>មាត្រា៥</u>** : គ្មានបុគ្គលណាមួយត្រូវបានគេដកហូតកម្មសិទ្ធរបស់ខ្លួនបានទេ ប្រសិនបើការដកហូតនេះមិនមែនដើម្បីប្រយោជន៍សាធារណៈ។ ការដកហូត ត្រូវធ្វើទៅតាមទម្រង់ និង និតិវិធីបញ្ញត្តិដោយច្បាប់ និងបទបញ្ញាបន្ទាប់ពីបានផ្ដល់សំណងជាមុនដោយសមរម្យ និងយុត្តិធម៌។
- **<u>មាត្រា៧</u>** : របបកម្មសិទ្ធអចលនវត្ថុមុនឆ្នាំ ១៩៧៩ មិនត្រូវបានទទួលស្គាល់។
- **<u>មាត្រា២៣</u>** : សហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិច គឺជាក្រុមមនុស្សដែលរស់នៅលើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលសមាជិកទាំងអស់បង្ហាញនូវការឯកភាពនៃជាតិពន្ធុ សង្គមវប្បធម៌ និង សេដ្ឋកិច្ចប្រតិបត្តិ របៀបរស់នៅតាមប្រពៃណីនិង ដាំដុះលើដី ដែលខ្លួនកាន់កាប់ទៅតាមក្បួនខ្នាតទំនៀមទំលាប់ នៃការប្រើប្រាស់ជាសមូហភាព។

ក្នុងពេលរង់ចាំការកំណត់ខាងផ្លូវច្បាប់នូវលក្ខខន្តិកៈរបស់សហគមន៍ ក្រុមដែលមានជាក់ស្ដែងមកទល់បច្ចុប្បន្ននេះនឹងបន្តគ្រប់គ្រងសហគមន៍និងអចលនវត្ថុរបស់ខ្លួនតាមប្រពៃណី ហើយត្រូវអនុវត្តតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ។

- **<u>មាត្រា៣០</u>** : បុគ្គលទាំងឡាយដែលបានអាស្រ័យផលនៃភោគៈដោយសន្តិវិធីនិងមិនមានការជំទាស់ចាប់ពី៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ យ៉ាងតិចគិតមកដល់កាលបរិច្ឆេទនៃការប្រកាសអោយប្រើច្បាប់នេះលើអចលនវត្ថុ ដែលមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ក្នុងការកាន់កាប់ជាឯកជន មានសិទ្ធស្នើសុំប័ណ្ណកម្មសិទ្ធស្ថាពរ។

ក្នុងករណីមានការជំទាស់ដល់ការផ្ដល់ប័ណ្ណកម្មសិទ្ធស្ថាពរនេះ អ្នកតវ៉ាត្រូវយកភស្តុតាងមកបញ្ជាក់ថា ខ្លួនឯងផ្ទាល់បានបំពេញលក្ខខណ្ឌនៃភោគៈដោយសន្តិវិធី និងមិនមានការជំទាស់ចាប់ពី៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ នៅលើអចលនវត្ថុដែលមាន

Draft

ទំនាស់ឬយកភស្តុតាងដែលថាខ្លួនបានទិញអចលនវត្ថុនោះពីភាគីដើមឬពីសិទ្ធិវន្តស្របច្បាប់ឬអ្នកទទួលផ្ទេរកម្មសិទ្ធឬពីសន្តតិជនរបស់ខ្លួន ។

ផ) ច្បាប់ព្រៃឈើ

ច្បាប់ព្រៃឈើត្រូវបានអនុម័តដោយសភាជាតិ និង ដាក់អោយប្រើប្រាស់ដោយព្រះរាជក្រម លេខ នស.រកម.០៨០២.០១៦ នៅថ្ងៃទី ៣១ សីហា ២០០២ ។ មាត្រាពាក់ព័ន្ធសំខាន់ៗមានដូចតទៅ:

- <u>មាត្រា១</u> :

ច្បាប់នេះកំណត់ក្របខ័ណ្ឌនៃការគ្រប់គ្រង ការប្រមូលផល ការប្រើប្រាស់ ការអភិវឌ្ឍន៍និងការអភិរក្សព្រៃឈើនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។ គោលបំណងនៃច្បាប់នេះគឺធានានូវការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើប្រកបដោយនិរន្តរភាពដើម្បីផលប្រយោជន៍សង្គម សេដ្ឋកិច្ច និងបរិស្ថាន រួមទាំងការអភិរក្សជីវៈចម្រុះ និងមរតកវប្បធម៌ ។

- <u>មាត្រា២</u> :

ច្បាប់នេះមានវិសាលភាពអនុវត្តលើរាល់ព្រៃឈើទាំងអស់ ទោះជាប្រភេទព្រៃនោះកើតឡើងដោយធម្មជាតិក្តី ឬដោយដាំក្តី ។ រដ្ឋធានាសិទ្ធិប្រើប្រាស់ជាប្រពៃណីនូវផល អនុផលព្រៃឈើរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋានក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ឬច្បាប់ពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ។

- <u>មាត្រា៣</u> :

ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើត្រូវស្ថិតនៅក្រោមដែនសមត្ថកិច្ចទូទៅនៃក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ ។

ការគ្រប់គ្រងព្រៃលិចទឹកស្ថិតនៅក្រោមច្បាប់មួយដោយឡែក ។

រដ្ឋផ្តល់សិទ្ធិគ្រប់គ្រងតំបន់ការពារធម្មជាតិដល់ក្រសួងបរិស្ថាន ក្រោមបទប្បញ្ញត្តិ ទាំងឡាយនៃច្បាប់ស្តីពីកិច្ចការពារបរិស្ថាន និង ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៦ ព្រះរាជក្រិតស្តីពីការបង្កើតនិងការកំណត់តំបន់ការពារធម្មជាតិ ចុះថ្ងៃទី ០១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៣ និង លិខិតបទដ្ឋានច្បាប់ផ្សេងទៀត ។

ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខប្រមាញ់ និង នេសាទមានសិទ្ធសហការធ្វើសកម្មភាពពង្រឹងការអនុវត្តន៍ច្បាប់ ចំពោះរាល់បទល្មើសព្រៃឈើ ដែលកើតមាននៅក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិក្រោមការសម្របសម្រួលជាមួយក្រសួងបរិស្ថាន ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិដូចមានចែងក្នុងជំពូកទី ១៤ នៃច្បាប់នេះ ។ សកម្មភាពនេះនឹងមិនធ្វើអោយប៉ះពាល់ដល់ដែនសមត្ថកិច្ចគ្រប់គ្រងរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ដូចមានចែងក្នុងច្បាប់ស្តីពីកិច្ចការពារបរិស្ថាននិងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិឡើយ ។

- <u>មាត្រា</u> ៤ :

ក្នុងការអនុវត្តន៍ច្បាប់នេះ រាល់ការសម្រេចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលដែលមានសក្តានុពលភាពចំពោះផលប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរទៅលើប្រជាពលរដ្ឋទូទៅ លើជីវភាពសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងលើធនធានព្រៃឈើនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាត្រូវមានការចូលរួមជាសាធារណៈ ។

សកម្មភាពចំបងៗពាក់ព័ន្ធទៅនឹងប្រព័ន្ធមជ្ឈដ្ឋានព្រៃឈើ ដែលអាចបណ្តាលអោយមានផលប៉ះពាល់អាក្រក់ដល់សង្គមនិងបរិស្ថាន ចាំបាច់ត្រូវមានការវាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាននិងផលប៉ះពាល់សង្គម ដោយផ្អែកតាមក្រមបច្ចេកទេសគ្រប់គ្រងព្រៃឈើកម្ពុជានិងស្របតាមច្បាប់ស្តីពីកិច្ចការពារបរិស្ថាននិងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ។ ឯកសារនៃការវាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន និងផលប៉ះពាល់សង្គមត្រូវផ្តល់ជូនសំរាប់ការចូលរួមផ្តល់មតិជាសាធារណៈបាន។

រាល់ការសំរេចចុងក្រោយលើរាល់សកម្មភាពចំបងៗ ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងប្រព័ន្ធមជ្ឈដ្ឋានព្រៃឈើ រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវពិចារណាលើអនុសាសន៍ចុងក្រោយនៃការវាយតំលៃហេតុប៉ះពាល់បរិស្ថាន និង ផលប៉ះពាល់សង្គម។ ការសំរេចចុងក្រោយណាមួយក្រោមមាត្រានេះ រាជរដ្ឋាភិបាលអាចធ្វើការជូនដំណឹងជាសាធារណៈ។

- <u>មាត្រា</u> ៩៩ :

បុគ្គលណាដែលបានប្រព្រឹត្តបតល្មើសព្រៃឈើធ្វើអោយប៉ះពាល់ខូចខាតដល់មជ្ឈដ្ឋានព្រៃឈើត្រូវចេញថ្លៃស្តារ ឬជួសជុលការខូចខាតអោយមានលក្ខខណ្ឌដូចដើមឡើងវិញ។

ឈ) ច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក

ច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងធនធានទឹកត្រូវបានអនុម័តដោយរដ្ឋសភាជាតិកម្ពុជានៅក្នុងខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០៧។ មាត្រាពាក់ព័ន្ធសំខាន់ៗមួយចំនួនទាក់ទងនឹងគំរោងមានៈ

- <u>មាត្រា ១</u> :

ច្បាប់នេះមានគោលដៅជំរុញអោយមានការគ្រប់គ្រងធនធានទឹកប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនិងនិរន្តរភាពនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដើម្បីសំរេចបាននូវការងារអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចសង្គម និង សុខមាលភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ។ ច្បាប់នេះកំណត់ៈ

-សិទ្ធិ និង កាតព្វកិច្ចនៃអ្នកប្រើប្រាស់ទឹក

-គោលការណ៍គ្រឹះសំខាន់ៗ សំរាប់ការគ្រប់គ្រងធនធានទឹក

-ការចូលរួមរបស់សហគមន៍អ្នកប្រើប្រាស់ទឹក ក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានទឹកប្រកបដោយនិរន្តរភាព។

- <u>មាត្រា ៤</u> :

ទឹក និងធនធានទឹកត្រូវបានគ្រប់គ្រង និងអភិវឌ្ឍដោយផ្អែកទៅលើវិធីសាស្ត្រគ្រប់គ្រងធនធានទឹកចំរុះ។

វិធីសាស្ត្រគ្រប់គ្រងធនធានទឹកចំរុះនេះនឹងពិចារណាទៅលើៈ

-គ្រប់ទិដ្ឋភាពទាំងអស់នៃធនធានទឹក

Draft

-ទំនាក់ទំនងរវាងធនធានទឹក និងទិដ្ឋភាពដទៃទៀតនៃបរិស្ថានធម្មជាតិ

-តំរូវការប្រើប្រាស់ទឹកសំរាប់មនុស្ស បរិស្ថាន និងវិស័យផ្សេងទៀត ដើម្បីអោយមាននិរន្តរភាព និងប្រសិទ្ធភាព។

ការអនុវត្តនីវិធីសាស្ត្រគ្រប់គ្រងធនធានទឹកចំរុះ ត្រូវធ្វើក្នុងពេលតែមួយ និងក្នុងក្របខ័ណ្ឌសហប្រតិបត្តិការរវាងរាល់ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ។

- <u>មាត្រា ៥</u> :

ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយមមានភារកិច្ចគ្រប់គ្រង ដឹកនាំ និងត្រួតពិនិត្យ ក្នុងការអនុវត្តនីច្បាប់នេះ។ ក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយមត្រូវពិគ្រោះយោបល់ជាមួយនឹងក្រសួងពាក់ព័ន្ធនានា។ ក្នុងករណីចាំបាច់រាជរដ្ឋាភិបាលអាចនឹងបង្កើតគណៈកម្មការចំរុះចំពោះមុខដើម្បីដោះស្រាយ និងសំរបសំរួលការងាររវាងបណ្តាក្រសួងពាក់ព័ន្ធ។

- <u>មាត្រា ១១</u> :

បុគ្គលគ្រប់រូបមានសិទ្ធប្រើប្រាស់ធនធានទឹកក្នុងបរិមាណមួយមិនលើសពីសេចក្តីត្រូវការចាំបាច់ជាមូលដ្ឋានសំរាប់ការហូបចុក បោកគក់ ងូត និងតំរូវការផ្សេងទៀត រួមមានការចិញ្ចឹមសត្វ ការចិញ្ចឹមត្រី ការស្រោចស្រពសួនច្បារ និង ដំណាំ ដោយចៀសវាងមិនអោយមានការប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធស្របច្បាប់របស់អ្នកដទៃ។

- <u>មាត្រា ១២</u> :

Draft

ការបង្វែរទឹក ការយកទឹក ការប្រើប្រាស់ធនធានទឹក ក្នុងគោលបំណងកសិកម្ម ឬឧស្សាហកម្ម លើសពីកំរិតដែលមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ១១ និង សំណង់ការងារទឹកដែលពាក់ព័ន្ធ តំរូវអោយមានការសុំអាជ្ញាប័ណ្ណទឹក ឬលិខិតអនុញ្ញាត។

៣/ <u>គោលនយោបាយធនធានទឹកជាតិ</u>

គោលនយោបាយនេះត្រូវបានអនុម័តដោយគណៈរដ្ឋមន្ត្រីនៅសម័យប្រជុំពេញអង្គ ថ្ងៃទី ១៦ មករា ២០០៤។ គោលបំណងរបស់គោលនយោបាយធនធានទឹកជាតិគឺ:

-ដើម្បីការពារ គ្រប់គ្រង និងប្រើប្រាស់ធនធានទឹកប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព សមភាព និង មានលក្ខណៈសមស្រប

-ដើម្បីទស្សន៍ទាយ និងធ្វើការវាស់វែងដើម្បីជួយដល់ស្ថាប័នដែលទាក់ទងដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមមុខ ដែលអាចកើតឡើងនៅក្នុងផ្នែកទឹក

-ដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ និងអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រជាតិ និង បង្កើតគោលនយោបាយជាតិ និង គោលនយោបាយលើវិស័យគ្រប់គ្រងធនធានទឹក

-ដើម្បីតំរង់ទិសដល់ការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានទឹក ការគ្រប់គ្រង និង ការប្រើប្រាស់នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចំពោះគ្រប់សកម្មភាពរបស់ស្ថាប័ន ផ្នែកឯកជន និង ផ្នែកសាធារណៈ និង

-ដើម្បីកែលំអ និង លើកកំពស់ការរស់នៅរបស់ប្រជាជនដើម្បីសំរេចបានតាមគោលនយោបាយជាតិលើការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និង ការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចជាតិអោយមាននិរន្តរភាព ។

នៅក្នុងផ្នែកទី ៤.២.២ "ទឹកសំរាប់ថាមពល" ប្រទេសកម្ពុជាមានសក្តានុពលសំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ថាមពលវារីអគ្គិសនី ប្រហែល ១០០០០ មេកាវ៉ាត់ ដែល ៥០%ស្ថិតនៅក្នុងទន្លេសំខាន់ៗ ៤០% ស្ថិតនៅក្នុងដៃទន្លេ និង ១០% ស្ថិតនៅក្នុងតំបន់ឆ្នេរ ប៉ុន្តែមានត្រឹមតែ ១៣ មេកាវ៉ាត់ប៉ុណ្ណោះដែលបានអភិវឌ្ឍន៍រួចៈ រោងចក្រវារីអគ្គិសនីអូរជុំ (១ មេកាវ៉ាត់) និង រោងចក្រវារីអគ្គិសនីគីរីរម្យ I (១២ មេកាវ៉ាត់) ។ រោងចក្រវារីអគ្គិសនីកំចាយកំពុងស្ថិតនៅក្នុងការសាងសង់ (១៩២មេកាវ៉ាត់) ។ ការអភិវឌ្ឍន៍វារីអគ្គិសនីមានគុណប្រយោជន៍ក្នុងការផ្តល់ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និង ជំរុញសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជា។ វាមិនត្រឹមតែផ្តល់នូវថាមពលអគ្គិសនីដល់តំបន់ទីក្រុង និង ជនបទប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែអាចបង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដល់កសិកម្ម ការការពារទឹកជំនន់ និង កសិ-ឧស្សាហកម្មនៅក្នុងតំបន់ជនបទផងដែរ ដែលជាទីផ្សារយ៉ាងសំខាន់សំរាប់កសិករ ។

ដើម្បីបញ្ចៀសពីបញ្ហាខាងលើ និងដើម្បីទទួលបានគុណប្រយោជន៍ពេញលេញពីធនធានទឹក រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាមានគោលនយោបាយដូចតទៅៈ

១- ដើម្បីជំរុញ និង លើកទឹកចិត្តការសិក្សាស្រាវជ្រាវសំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍វារីអគ្គិសនីខ្នាតតូច មធ្យម និងខ្នាតធំលើសក្តានុពលនៃការប្រើប្រាស់ទឹកសំរាប់វារីអគ្គិសនីដោយរាប់បញ្ចូលទាំងតំលៃ និង ផលកំរៃ ។

២-ដើម្បីជំរុញការវិនិយោគ និង ការធ្វើអាជីវកម្មនៅគ្រប់កំរិតនៃការអភិវឌ្ឍន៍វារីអគ្គិសនី ដោយរាប់បញ្ចូលអោយគ្រប់តាមរំរូវការរបស់អ្នកក្រ សហគមន៍តូចៗ និង/ឬ សហគមន៍ដាច់ស្រយាលសំរាប់ការលៃលកប្រើប្រាស់អគ្គិសនី ។

ង/និតិវិធី និង កិច្ចព្រមព្រៀងមេគង្គ ១៩៩៥, គណៈកម្មការទន្លេមេគង្គ

នៅក្នុងជំពូកទី III : គោលបំណង និង គោលការណ៍សហប្រតិបត្តិការ

__*មាត្រាទី*__ *១:* ដើម្បីធ្វើកិច្ចសហប្រតិបត្តិការនៅគ្រប់វិស័យទាំងអស់នៃការអភិវឌ្ឍន៍ដោយនិរន្តរភាព ការប្រើប្រាស់ ការគ្រប់គ្រង និង ការអភិរក្សទឹក ព្រមទាំងធនធានដែលពាក់ព័ន្ធរបស់អាងទន្លេមេគង្គ ដោយរាប់បញ្ចូលវារីអគ្គិសនី ការធ្វើនាវាចរណ៍ ការត្រួតពិនិត្យទឹកជំនន់ ជលផល ឈើអណ្តែតទឹក កន្លែងសំរាក

និងទេសចរណ៍ ប៉ុន្តែមិនមានកំណត់ចំពោះការស្រោចស្រព ក្នុងលក្ខណៈធ្វើអោយប្រសើរឡើងនូវការប្រើប្រាស់ចំរុះ និង ផលចំណេញទៅវិញទៅមកនៃអ្នករស់នៅតាមដងទន្លេ និង ដើម្បីកាត់បន្ថយផលប៉ះពាល់អាក្រក់ដែលអាចបណ្តាលពីការកើតឡើងពីធម្មជាតិ និង សកម្មភាពដែលធ្វើដោយមនុស្ស ។

__មាត្រាទី__ ២: ដើម្បីជំរុញ គាំទ្រ សហប្រតិបត្តិការ និង សំរបសំរួលក្នុងការការពារការអភិវឌ្ឍន៍ពីសក្តានុពលពេញលេញនៃផលកំរៃជានិរន្តរភាពដល់គ្រប់រដ្ឋដែលនៅជាប់ទន្លេ និងការពារការប្រើប្រាស់ទឹកកខ្វក់ ពីអាងទន្លេមេគង្គ ដោយ សង្កត់ធ្ងន់ និង ចាប់អារម្មណ៍លើចំនុចប្រសព និង/ឬ គំរោងអភិវឌ្ឍន៍ក្នុងផ្ទៃអាង និង កម្មវិធីអាងតាមរយៈការបង្កើតផែនការអភិវឌ្ឍន៍អាងដែលត្រូវប្រើប្រាស់ ដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណ បែងចែកប្រភេទ និង ផ្តល់អាទិភាពដល់គំរោង និង កម្មវិធីដើម្បីស្វែងរកជំនួយសំរាប់ និង ដើម្បីអនុវត្តនៅកំរិតអាង ។

__មាត្រាទី__ ៣: ដើម្បីការពារបរិស្ថាន ធនធានធម្មជាតិ ជីវិត និង លក្ខខណ្ឌនៅក្នុងទឹក និង តុល្យភាពអេកូឡូស៊ី របស់អាងទន្លេមេគង្គពីការបំពុល ឬ ផលប៉ះពាល់អាក្រក់ផ្សេងទៀត ដែលបណ្តាលពីផែនការអភិវឌ្ឍន៍ និង ការប្រើប្រាស់ ទឹកណាមួយ ព្រមទាំងធនធានដែលពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងអាង ។

Draft

Draft